

selvstændige, og antallet af lønmodtagere inden for det her, skal vi så bare opretholde en særstilling for nogle ganske få arbejdsgivere? Det var såmænd bare den afklaring, jeg kunne tænke mig at få, for jeg deler jo glæden over lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg mener ikke, at organisationsgraden er uinteressant i den sammenhæng, og derfor kan en strukturtilpasning i landbruget selvfølgelig ad åre føre til det, men jeg tør ikke foruddiskontere, hvad der helt præcis vil ske i dansk landbrug – det er der andre, der er bedre til end mig. Omvendt er vi da villige til at tage diskussionen på det tidspunkt – sådan om 10-20 år – og så hilse på hinanden igen.

Men jeg vil godt lige komme med en enkelt kommentar, og det er til spørgsmålet om, hvor lang tid vi skal have alle de her små landbrugsskoler osv. Det er jo sådan, som man siger om selvejende institutioner, at de altid har retten til at dø. Det er jo faktisk det, vi har set mange steder: at mindre landbrugsskoler er blevet nedlagt, og så er der så typisk opstået en anden form for skole eller tilbud til unge.

Landbruget er jo selv i færd med, og de unge er selv i færd med at stemme med fødderne, fordi den moderne danske landmand jo er meget bevidst om, at høj kvalitetstilbuddet er nødvendigt, og det kræver en kritisk masse, som det blev benævnt ved høringen i dag. Der skal være et tilstrækkeligt elevgrundlag til at kunne udbyde en kvalificeret undervisning på et så højt niveau, som dansk landbrug er afhængigt af i dag.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ja, så siger vi tak til ordføreren. Jeg håber ikke, jeg har overset flere ønsker om korte bemærkninger. Men så er det oven i købet hr. Carsten Hansen som ordfører, værsgo.

Carsten Hansen (S):

Bare en enkelt bemærkning om landbrugsskoler: Vi har indgået et forlig – det står vi selvfølgelig ved – men når de kan opretholdes, alle de her små landbrugsskoler, er det jo, fordi der er nogle helt særlige regler, der gør sig gældende for dem. Men det skal vi ikke køre mere i her.

For det første vil jeg udtrykke min store glæde over, at uddannelsespolitikken på erhvervs-skoleområdet er tilbage på sporet – tilbage på sporet på den måde at forstå, at der nu er brede

forlig omkring det, så man trygt udeomkring kan regne med, at vi selvfølgelig vil bakke det her op, også hvis der skulle opstå den mulighed og ske lykkelig begivenhed, at der kom en anden regering.

Jeg vil godt sige, at det vel ikke er en hemmelighed, at det her var det allerallersidste, der faldt på plads i de meget vanskelige velfærdsforhandlinger, der var. Det var nemlig sådan, at vi var gået hjem klokken 2.30 om natten og havde sagt, at vores betingelse for overhovedet at kunne gå med i det samlede velfærdsforlig var, at der kom et løft på det her område. Og vores uomgængelig krav var for det første, at der skulle være en færdiggørelsesgaranti. Det andet var, at vi skulle have 300 mio. kr. som minimum til at løfte kvaliteten for. Det fik vi. Og regeringen bøjede sig også i forhold til deres eget udspil.

Derfor vil jeg godt sige, at det er en glædens dag i dag, at vi kan løfte kvaliteten, at vi nu kan se det i sammenhæng med vejledningsreformen, som vi jo har førstebehandlet i dag, for 10. klasse – vi skal nemlig, som også undervisningsministeren sagde, se det i en helhed. Det synes jeg er lykkeligt for det danske samfund og især for de unge, det nu drejer sig om, og for vores fælles prioritering: at 95 pct. af alle skal have en uddannelse.

Jeg vil også sige, at når vi gik så meget ind for at løfte kvaliteten, var det jo, fordi vi kunne høre, at det med lærerfri timer gjaldt alle de største fag på skemaet, og at der var nogle behov i forbindelse med de svageste. Vi kunne se, at når det gjaldt unge og drenge med anden etnisk baggrund, så faldt 60 pct. ud af uddannelserne. 25 pct. af en ungdomsårgang fik ikke en kompetencegivende uddannelse. Det var baggrunden for, at vi satte så meget magt bag, at vi var ved at gå fra hele velfærdsaftalen, hvis vi ikke fik det her område med. Det synes jeg man skal notere sig.

Derudover vil vi selvfølgelig glæde os over, at vi nu har fået SOSU med ind, som fru Tina Nedergaard nævnte det, som en del af de fælles ungdomsuddannelser. Det tror jeg også betyder noget både for fagets omdømme og for rekrutteringen. Og det, at SOSU nu bliver en del af – i gåseøjne, undskyld SOSU! – det normale ungdomsuddannelsessystem, tror jeg er helt afgørende for fagets fremtid, og for at vi kan rekruttere.

Det andet, jeg vil glæde mig over, er, at vi har fået afsat en pulje til pædagogisk arbejde. Tidligere reformer viser, at selv om vi har sendt pen-